

PROFESOROWI STANISŁAWOWI DUBISZOWI
– Z OKAZJI 35-LECIA PRACY NAUKOWEJ I DYDAKTYCZNEJ

Niniejszy tom „Prac Filologicznych” dedykujemy dostojnemu Jubilatowi, drogiemu Przyjacielowi, Koledze, Współpracownikowi, Dziekanowi, Opiekunowi naukowemu, Profesorowi Stanisławowi Dubiszowi z okazji 35-lecia Jego pracy naukowo-dydaktycznej.

Profesor Stanisław Dubisz przez cały ten okres związany był z Uniwersytetem Warszawskim oraz z naszym pismem jako autor wielu artykułów w nim zamieszczonych, a ostatnio jako członek Rady Redakcyjnej. Działalność naukowo-dydaktyczną Jubilata w okresie 30-lecia, tj. w latach 1972–2002, została przedstawiona w artykule okolicznościowym zamieszczonym w książce Stanisława Dubisza *Język – Historia – Kultura (wykłady, studia, analizy)*, której pierwsze wydanie ukazało się w roku 2002, a kolejne, uzupełnione i poprawione w roku 2005. W części drugiej książki *Język – Historia – Kultura (wykłady, studia, szkice)*, Warszawa 2007, znajduje się wykaz prac naukowych Jubilata za lata 2002–2007. Ogromny i różnorodny dorobek naukowy Profesora Stanisława Dubisza – jak przekonuje lektura uzupełnionej bibliografii – wzbogacił się o kolejne, liczne i interesujące pozycje naukowe. Za najbardziej znaczące należy uznać takie prace, jak redakcja naukowa sześciotomowego *Uniwersalnego słownika języka polskiego* (PWN, Warszawa 2003), wspomniany już drugi tom książki *Język – Historia – Kultura (wykłady, studia, szkice)*, uzupełnione o składnię pełne wydanie (trzecie) *Gramatyki historycznej języka polskiego* (z Krystyną Długosz-Kurczabową, Warszawa 2006), współredakcję i współautorstwo pracy zbiorowej *Język – Polityka – Społeczeństwo. Słownik pojęć politycznych i społecznych krajów Europy Środkowej i Wschodniej* (Warszawa 2004), rozprawy i artykuły naukowe poświęcone rozwojowi systemu składniowego polszczyzny, charakterystyce słownictwa doby staropolskiej czy roli łaciny w dziejach języka polskiego.

Z okazji Jubileuszu 35-lecia pracy naukowej w imieniu własnym oraz Koleżanek i Kolegów z Wydziału Polonistyki UW i z redakcji „Prac Filologicznych” życzę Profesorowi Stanisławowi Dubiszowi wielu dalszych owocnych lat pracy. Życzenia bardziej osobiste pragnę złożyć w sposób mniej typowy, ale – jak sędzę – stosowny

dla badacza języka dawnych epok. Drogi Jubilacie, przyjmij życzenia nawiązujące do miłej Twemu sercu polszczyzny renesansowej.

Cny Bohatyrze, Sławny i Znaczny!

Niech Pan Cię *nie* przebaczy, owszem, ogarnąć Cię raczy i na wieki nie spuści z swojej opieki.

Niech *nie* dostąpi Cię żadna zła przygoda ani się najdzie w domu Twoim szkoda.

Niech Cię w *cale* zachowa i zdrowia nabawi, i w szczęściu nieodmiennym z łaski swej postawi.

Niech Pan Ci *da* za troskliwe lata *wesołego* użyć świata i niech Cię zawiedzie w pasze niepospolite, nad zdroje żywej wody obfite.

(Por. *Psalterz Dawidów* Jana Kochanowskiego, Ps. 45, w. 10–11; 91, w. 19–20; 27, w. 35–36; 41, w. 3–4; 90, w. 53–54; 23, w. 18, 3–4).

Halina Karaś